

LENS-BASED MEDIA

ZO 14 SEP T/M DO 30 OKT 25

KATRIEN ORLANS

In search of America

KATRIENORLANS.COM

ISABEL SERANO (Downtown LA – 2023)

“A mother is a guide...”

De moeder van Katrien Orlans was gefascineerd door Amerika. Ze was verzot op goede films en ze leek zelf op een filmster uit Hollywood. Later begonnen haar ouders te reizen ... naar Amerika. Haar moeder kwam telkens terug vol fascinatie en inspiratie. Het leek alsof ze enkel in Amerika echt gelukkig was. Ze heeft niet zo lang geleefd, ze was pas 67 toen ze stierf.

Na haar dood kreeg Orlans de drang om ook naar Amerika te reizen. Geïnspireerd en nieuwsgierig door haar moeder, maar zeker ook door schrijvers als John Steinbeck en Kerouac, door schilders als Hopper, door de muziek van Elvis en Johnny Cash, door de filmmuziek van Ennio Morricone.

Onderweg sprak ze mensen aan en vroeg hen om een portret én een antwoord op één vraag: *“Wat betekent het woord moeder voor jou?”*

Zo liep ze in de schaduw van haar moeder, terwijl haar eigen gezin voor haar uit liep. Zo probeerde de grootsheid van het land te vatten. De eindeloze lege wegen. De melancholie van de motels.

En ze heeft gevonden en gevoeld wat haar moeder zocht. *“Alleen haar heb ik niet gevonden.”*

C.J. WHITEE (NYC – 2018)

“With all the highs and lows in the relationship with my mother all I can say is, “love your mama hard”. She knows you from when you were born and knows what’s best for you.

I am training to reach the NBA. It’s not a matter of luck; it is just a matter of working really hard. Basketball is my life.”

De moeder van Katrien Orlans was gefascineerd door Amerika. Ze was verzot op goede films en ze leek zelf op een filmster uit Hollywood. Later begonnen haar ouders te reizen ... naar Amerika. Haar moeder kwam telkens terug vol fascinatie en inspiratie. Het leek alsof ze enkel in Amerika echt gelukkig was. Ze heeft niet zo lang geleefd, ze was pas 67 toen ze stierf.

Na haar dood kreeg Orlans de drang om ook naar Amerika te reizen. Geïnspireerd en nieuwsgierig door haar moeder, maar zeker ook door schrijvers als John Steinbeck en Kerouac, door schilders als Hopper, door de muziek van Elvis en Johnny Cash, door de filmmuziek van Ennio Morricone.

Onderweg sprak ze mensen aan en vroeg hen om een portret én een antwoord op één vraag: *“Wat betekent het woord moeder voor jou?”*

Zo liep ze in de schaduw van haar moeder, terwijl haar eigen gezin voor haar uit liep. Zo probeerde de grootsheid van het land te vatten. De eindeloze lege wegen. De melancholie van de motels.

En ze heeft gevonden en gevoeld wat haar moeder zocht. *“Alleen haar heb ik niet gevonden.”*

KATRIEN ORLANS⁽¹⁹⁷³⁾

Katrien Orlans een Belgisch fotografe en beeldend kunstenaar, geboren en opgegroeid in Oostende. Sinds een zestal jaar woont en werkt ze in Brugge.

Ze trok meermaals door Amerika als eerbetoon aan haar moeder (*In search of America*) of maakt werk dichterbij huis in haar atelier.

Orlans heeft zich nooit kunnen vinden in strakke systemen of geijkte paden. Op haar zestiende besloot ze van school te gaan, haar eigen kronkelige weg door de wereld te banen. Pas rond haar veertigste, na heel wat ervaringen en een prompt ontslag, koos ze resoluut om terug te gaan studeren en verdiepte ze zich in fotografie en collagekunst. Een wereld die ze nu helemaal naar haar hand kan zetten, met een flinke vleug bedekte rebellie en een hoofdrol voor ongegeneerde maar verfijnde sensualiteit. Orlans creëert een parallel universum waarin de scherpte en de sensualiteit van het bestaan tot een verleidelijk hoogtepunt komen.

Trauma en pijn, vrouwelijke bravoure en sexiness zijn de uitdagende paden die ze vaak tegelijk volgt in haar werk. Expliciet met tweeluikjes, waarin twee

fragmenten met elkaar flirten en de afzonderlijke betekenis optillen. Eén plus één is drie. Zowel in haar collages als in de foto's is de sfeer stil maar geladen. Een zekere onbehaaglijkheid maakt zich van je meester, alsof je getuige bent van een onbestemd keerpunt. Wat is net gebeurd? Wat staat er te gebeuren? Dat wat je dolgraag wil weten, valt net buiten beeld. Katrien Orlans speelt met ons. Aan jou als kijker wordt niet alles verteld. Is jouw verbeelding erger dan de werkelijkheid?

CHARLES (Manhattan – 2017)

“The word mother can be good or bad. For me it only brings up good memories. At times we’d have an argument, because I thought I was right. Sitting here, I realize all too well that she was right. I was wrong.

I’m a veteran and maybe you’re aware of the problems of veterans? There are speci-

alized hospitals where we can be treated, but it takes forever to get in and the service is appalling. Of course, that's not the only reason why I'm here. I also just fucked up. I blew it.

America is a country of nutcases. The first settlers came from England, those guys weren't exactly your average Joe, nor were their wives. In Europe, they opened up all their prisons and let those gangsters leave for America.

That's where all those lunies started to mix. You get the picture. It's in the genes and that's how you get a bunch of crazy folks to elect a president like Trump, to lead a country of crazy folk.

Obama did a good job. He could have done a bit more, sure, but at least he tried.

Why my beard is purple, you ask? I thought a plain beard was quite boring, also I get more money like that.”

meer lens-based media
CCHA.BE/LENSBASEDMEDIA